

ע"פ 32736/06/19 - עפ"י עזאיזה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 32736-06-19 עזאיזה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 10152195904

בפני כבוד השופט איל באומגרט
המבקש: עפ"י עזאיזה
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מועד מכוח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בחיפה אשר ניתן ביום 09.10.18 בתת"ע 3054-09-18.

נגד המבקש הוגש כתב אישם המייחס לו נהיגה בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי בה מותרת נהיגה מרבית של 90 קמ"ש, בעוד שעל פי כתב האישום הוא נהג במהירות של 133 קמ"ש, עבירה בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה.

המבקש נשפט בהעדרו לאחר שלא התייצב לדיון שנקבע ליום 09.10.18.

המבקש הגיש לבימ"ש קמא בקשה לביטול פסק הדין. בימ"ש קמא דחה את הבקשה בהחלטה מנומקת מיום 10.03.19.

2. בבקשה הנוכחית טוען המבקש כי מעולם לא קיבל את הזימון לדיון בגין כתב האישום. לטענת המבקש, במועד הצריך לעניין, הוא לא התגורר בכתובת הרשומה עקב סכסוך משפחתי בינו ובין רעייתו, סכסוך שהוביל לפרידת בני הזוג. לשיטת המבקש "ככל הנראה" הוא לא עודכן בדבר הגעתו של דבר הדואר.

כמו כן, מכחיש המבקש את ממצאי מצלמת המהירות שהובילו להגשת כתב האישום.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי גזר הדין ניתן ביום 09.10.18. הבקשה לביטול פסק הדין אשר הוגשה לבית

המשפט קמא הוגשה ללא נימוקים ונדחתה. לא זו אף זו, מוסיפה וטוענת המשיבה כי הבקשה, מושא הדיון, הוגשה בחלוף ארבעה חודשים מיום מתן החלטת בית משפט קמא, ללא כל הנמקה.

4. הצדדים הסכימו כי תינתן החלטה בבקשה ללא צורך בדיון.

לאחר עיון בטיעוני הצדדים, דינה להידחות. אלו הם הנימוקים:

5. סעיף 201 לחוק קובע:

"בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת בקשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200"

שורה ארוכה של הלכות שבה וקבעה, כי בשונה מהליך אזרחי אין צורך ב"טעמים מיוחדים" על מנת להיעתר לבקשה להארכת מועד בפלילים. הטעם לכך נעוץ בצורך ליתן שיקול דעת רחב לבית המשפט, שכן, עסקינן בשאלת חפותו או אשמתו של אדם ובמידת עונשו.

בד בבד, נקבע בהלכה הפסוקה כי אין משמעותה של גישה מקלה זו שבקשה להארכת מועד בפלילים תיעתר דבר שבשגרה, שכן, הכלל הוא עמידה במועדים. עוד למדנו כי גם במקרים כגון אלה, על בית המשפט להתחשב בעיקרון סופיות הדיון, להציב גבולות להתמשכות הליכים וכי האינטרס הציבורי מחייב יציבות וודאות משפטית.

על כן, אין ליתן ארכה לבקשה להארכת מועד לערעור בפלילים, אלא בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת". ראו בש"א 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל, בש"פ 9023/09 מוחסין נ' מ"י, בש"פ 6907/11 קניין שפרעם נ' מדינת ישראל, ע"פ 7754/06 ציפר נ' מ"י ובש"פ 4354/18 פרוסמן נ' מ"י (פורסמו במאגרים).

בעניין פרוסמן הוסיף ביהמ"ש וקבע:

"אכן לפי סעיף 201 לחוק, בית המשפט רשאי לגלות גמישות ולהתיר הגשת ערעור לאחר המועד הקבוע בדיון. זאת בשונה מההליך האזרחי בו בית המשפט יתיר הארכת מועד להגשת ערעור רק אם שוכנע כי קיימים "טעמים מיוחדים" לכך (תקנה 528 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד 1984).

ברם, אין בהבחנה זו כדי לייתר בהליכים פלילים הקפדה על עמידה בסדרי דין הקבועים בחוק ואת חשיבותם של סופיות הדיון והוודאות המשפטית".

והוסיף ביהמ"ש בעניין פרוסמן כי :

"בבחינת השאלה האם להיעתר לבקשה להארכת מועד בהליך פלילי, יש להביא בחשבון את משך האיחור, ההצדקה הנטענת, סיכויי הערעור בהליך העיקרי וכל נסיבה אחרת רלוונטית".

עוד ראו ע"פ 2983/19 **פחמאוי נ' מ"י** (פורסם במאגרים). בעניין פחמאוי הדגיש בית המשפט המשפטי את חזקת המסירה הקיימת בעבירות תעבורה מכוח סעיף 44א **לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974**.

6. במקרה דנן, עיון בבקשת המבקש לבית משפט קמא בטיעונו לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדר התייצבותו, מלמד כי בקשה זו נעדרת כל טיעון ענייני. הטענה היחידה שבאה לפני בימ"ש קמא היא כי דבר הדואר לא נדרש. בכך לא סתר המבקש את חזקת המסירה שהרי אם לא נדרש את דבר הדואר הוא הכשיל את המסירה.

רק בהליך דנן הובאה גרסה כבושה לפיה סכסוך משפחתי הוא אשר גרם למבקש לשנות את מקום מגוריו שימנע את המסירה.

המבקש אף לא טרח להסביר מדוע השתהה למשך כארבעה חודשים מאז נדחתה הבקשה לביטול פסק הדין עד להגשת הבקשה דנן.

קיימת חשיבות רבה לעמידה במועדים קצובים, למען קיום מערכת משפט יעילה, מתפקדת, ויש לשים קץ להתדיינות, תוך התחשבות באינטרס ההסתמכות של הצד שכנגד.

7. כמו כן, לא עולה שקיים חשש לעיוות דין בעניינו של המבקש. ראו לעניין זה את האמור בעניין פחמאוי: **"..נראה שהטעם ל"התעוררות" של המבקש להגיש בקשה להארכת מועד הוא החלטת בית משפט השלום בעכו בעניין בדאר, ומספר החלטות שניתנו לטענת המערער בעקבות כך בבקשות להארכת מועד להגשת ערעור. ואולם בתי המשפטי המחוזיים כבר הבהירו במספר פסקי דין בהם דחו ערעורים על דחיית בקשות להארכת מועד, כי פסק הדין בעניין בדאר, ולא פסל את מצלמות א.3, ומכל מקום פסק דין זה אינו בגדר תקדים מחייב ואף לא הלכה מנחה"**.

8. המורם מן המקובץ הוא כי הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ט, 11 יולי 2019, בהעדר הצדדים.